Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

CHVÍLE, KTERÉ NIKAM NEPATŘÍ

BARBORA
VÁVROVÁ 2026

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Akademický rok 2025/2026

Zadávající ústav: Institut tvůrčí fotografie

Studentka: Barbora Vávrová

UČO: 61598

Program: Tvůrčí fotografie

Téma práce: Chvíle, které nikam nepatří

Téma práce anglicky: Moments that belong nowhere

Zadání:

Teplicím a Dubí se v devadesátých letech přezdívalo Miami. Dnes se o prostituci mluví spíš jako o problému, který z českého pohraničí mizí. Stačí se ale zastavit u silnice a dívat se déle než pár minut. Auta zpomalují, ženy nastupují a po chvíli se vracejí na stejné místo. Každý den jiné tváře. Někdy i znepokojivě nízký věk. Zvláštní pocit.

Dříve jsem se na ně bála podívat. Cítila jsem divný stud a soudila jejich volby. Nechtěla jsem, aby tam byly. To sem přece nepatří. Přesto jsem chtěla jejich svět pochopit, přiblížit se jejich těžkým příběhům a najít člověka skrytého za naučeným pohledem. Možná jsem jen byla naivní. Místo odpovědí přicházelo ticho. Někdy skryté za milým vystupováním a jemným úsměvem, jindy tvrdé a neprostupné. Ticho, které ale bylo výmluvnější než jakákoli slova.

Vedoucí práce: odb. as. MgA. Dita Pepe, Ph.D.

Datum zadání: 31.3.2026

Souhlasím se zadáním (podpis, datum):

.....
prof. PhDr. Vladimír Birgus
vedoucí ústavu

CHVÍLE,

KTERÉ NIKAM NEPATŘÍ

Teplicím a Dubí se v devadesátých letech přezdívalo Miami. Dnes se o prostituci mluví spíš jako o problému, který z českého pohraničí mizí. Stačí se ale zastavit u silnice a dívat se déle než pár minut. Auta zpomalují, ženy nastupují a po chvíli se vracejí na stejné místo. Každý den jiné tváře. Někdy i znepokojivě nízký věk. Zvláštní pocit.

Dříve jsem se na ně bála podívat. Cítila jsem divný stud a soudila jejich volby. Nechtěla jsem, aby tam byly. To sem přece nepatří. Přesto jsem chtěla jejich svět pochopit, přiblížit se jejich těžkým příběhům a najít člověka skrytého za naučeným pohledem. Možná jsem jen byla naivní. Místo odpovědí přicházelo ticho. Někdy skryté za milým vystupováním a jemným úsměvem, jindy tvrdé a neprostupné. Ticho, které ale bylo výmluvnější než jakákoli slova.

MOMENTS

THAT BELONG NOWHERE

In the 1990s, Teplice and Dubí were nicknamed Miami. Today, prostitution is spoken of more as a problem disappearing from the Czech borderlands. But all it takes is stopping by the roadside and watching for more than a few minutes. Cars slow down, women get in, and after a while they return to the same spot. Different faces every day. Sometimes disturbingly young. Strange feelings.

I used to be afraid to look at them. I felt a strange shame and judged their choices. I didn’t want them to be there. This doesn’t belong here, does it? And yet I wanted to understand their world, to get closer to their difficult stories, and to find the person hidden behind the rehearsed gaze. Maybe I was just naive. Instead of answers, there was silence. Sometimes concealed behind kindness and a gentle smile, other times hard and impenetrable. A silence that, in the end, spoke louder than any words.

I N D E X

Klíčová slova:
Fotografie
Institut tvůrčí fotografie
Subjektivní dokument
Portrét

02 Chvíle, které nikam nepatří

01 Chvíle, které nikam nepatří

04 Chvíle, které nikam nepatří

03 Chvíle, které nikam nepatří

06 Chvíle, které nikam nepatří

05 Chvíle, které nikam nepatří

08 Chvíle, které nikam nepatří

07 Chvíle, které nikam nepatří

10 Chvíle, které nikam nepatří

09 Chvíle, které nikam nepatří

12 Chvíle, které nikam nepatří

11 Chvíle, které nikam nepatří

13 Chvíle, které nikam nepatří

